กลุ่มพลังประชาธิปไตยในประชาสังคม : บทบาทในการผลักดัน นโยบายปฏิรูปการเมือง พ.ศ. 2536 - 2538

นางสาว ซุติมา สุมน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครอง ภาควิชาการปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2541
ISBN 974-331-798-8
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEMOCRACY-ORIENTED GROUPS IN THE CIVIL SOCIETY: ROLES IN PRESSURING FOR THE POLITICAL REFORM POLICY, 1993-1995

Ms. Chutima Sumon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Government

Department of Government

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 1998

ISBN 974-331-798-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์ กลุ่มพลังประชาธิปไตยในประชาสังคม : บทบาทในการผลักดันนโยบาย

ปฏิรูปการเมือง พ.ศ. 2536 - 2538

โดย

นางสาวชุติมา สุมน

ภาควิชา

การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ฉันทนา บรรพศิริโชติ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ นพ.ศุภวัฒน์ ชุติวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนุสรณ์ ลิ่มมณี)

..อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ฉันทนา บรรพศิริโชติ)

พระบารามการ

(รองศาสตราจารย์ ม.ร.ว.พฤทธิสาณ ชุมพล)

...อยังบุทกัดย่อวิทยามิหมร์อาจใบกรอบสบใหวนี้เพียวแผ่นเดียร

ชุติมา สุมน:กลุ่มพลังประชาธิปไตยในประชาสังคม:บทบาทในการผลักดันนโยบาย
ปฏิรูปการเมือง พ.ศ. 2536 - 2538. (DEMOCRACY-ORIENTED GROUPS IN
CIVIL SOCIETY: ROLES IN PRESSURING FOR THE POLITICAL
REFORM POLICY, 1993-1995) อ.ที่ปรึกษา:ดร.ฉันทนา บรรพศิริโชติ;170 หน้า.
ISBN 974-331-798-8.

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะ บทบาท และกระบวนการผลักดัน ของกลุ่มพลังประชาธิปไตยในการเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการเมือง และการตัดสินใจรับเอาข้อเรียก ร้องในการปฏิรูปการเมืองเป็นนโยบายของรัฐบาล ในช่วงปี พ.ศ. 2536 – 2538 มีสมมติฐานการศึกษา ว่า กลุ่มพลังประชาธิปไตยแสดงบทบาทโดยการระดมพลังมวลชน และสร้างจิตลำนึกร่วมของสังคม เพื่อให้รัฐเห็นความสำคัญของปัญหาปฏิรูปการเมือง และใช้วิธีการกดดันทางการเมือง เพื่อให้การจัด ทำนโยบายสอดคล้องกับความเห็นของกลุ่ม และให้มีการประกาศเป็นนโยบายของรัฐบาลในที่สุด

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของกลุ่มพลังประชาธิปไตยในประชาสังคมที่มีบทบาทในการ ผลักดันนโยบายปฏิรูปการเมืองนั้นประกอบไปด้วยบุคคล/กลุ่มบุคคลสามประเภทด้วยกัน คือ 1) ปัจเจก บุคคล 2) กลุ่ม/องค์กรที่สนใจประชาธิปไตยและการเมือง และ 3) ชุมชนวิชาการ ซึ่งมีลักษณะการรวม ตัวกันในการผลักดันอย่างหลวมๆ ไม่ถาวร และเป็นความร่วมมือกันในแนวราบ

กลุ่มพลังประชาธิปไตยได้แสดงบทบาทในการผลักดันนโยบายปฏิรูปการเมืองตั้งแต่การจุด ประเด็นปัญหา ข้อเรียกร้องให้มีการแก้ไขและยกร่างรัฐธรรมนูญ การกดดันสังคมการเมืองโดยการ ให้ความรู้กับสาธารณะ การเข้าพบบุคคลสำคัญของฝ่ายสังคมการเมือง การระดมพลังมวลชนพลัง ความคิดและความเห็นพ้อง การใช้สื่อในการเผยแพร่ ซึ่งไม่มีแบบแผนที่แน่นอนในแต่ละช่วงของการ กำหนดนโยบาย ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางการเมืองและประสิทธิภาพการทำงานของรัฐบาล โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการทำงานของภาครัฐตลอดจนผลักดันข้อเรียกร้องและข้อเสนอนโยบาย ปฏิรูปการเมืองให้เข้าสู่ความสนใจรวมทั้งเร่งการดัดสินใจจากภาครัฐ ส่งผลให้รัฐบาลต้องตัดสินใจ กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเมืองเพื่อลดแรงกดดันจากภาคประชาสังคม โดยการตั้งคณะกรรมการ พัฒนาประชาธิปไตย (คพป.) ในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย และกำหนดนโยบายปฏิรูปการเมือง โดยการตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง (คปก.) ในสมัยรัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา

ภาควิชา	การปกครอง	ลายมือชื่อนิสิต หกิม สมพ
สาขาวิชา	การ ^ป กครอง	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 🥼 🗥
ปีการศึกษา	2541	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C830064 : MAJOR GOVERNMENT

KEY WORD: DEMOCRACY-ORIENTED GROUPS / CIVIL SOCIETY / POLITICAL REFORM

CHUTIMA SUMON : DEMOCRACY-ORIENTED GROUPS IN THE CIVIL

SOCIETY : ROLES IN PRESSURING FOR THE POLITICAL REFORM

POLICY, 1993-1995. THESIS ADVISOR : CHANTANA BANPHASIRICHOTE,

Ph.D. 170 pp. ISBN. 974-331-798-8.

This study analyzes the characteristics, roles and pressure exerted by democracy-oriented groups in demanding political reform during 1993-1995 until its adoption as government policy. It hypothesized that democracy-oriented groups used mass mobilization and the creation of collective consciousness in society to make the state see the importance of political reform, and used political pressure so as to ensure the adoption of policy which was in keeping with their wishes.

The study found that the democracy-oriented groups in civil society included 1) individuals 2) groups/organizations concerned about politic and democracy and 3) think-tanks. They formed a loose and impermanent coalition in a cooperative endeavour on the basis of horizontal relationships.

These played roles in exerting pressure for political reform from the stage of problem identification through to the stage of political formulation to draft the country's constitution anew. They exerted pressure on political society by providing information to the public through the media, by lobbying political society actors, by mobilizing mass opinion and concurrence. All this had no specific pattern but depended on the political situation and the government's work efficiency. However, all these methods aimed at scrutiny of government and at making demands and policy recommendations such that they were adopted by the government. The result was that successive governments had to adopt a policy of political reform so as to reduce civil society pressure by appointing the Committee to Develop Democracy (CDD) during the Chuan Leekpai government and by appointing the Political Reform Committee (PRC) during the Banharn Silpa-archa government.

ภาควิชา	การปักครอง	ลายมือชื่อนิสิต หลาม สมเป
สาขาวิชา	การบำกครอง	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา (ฟกา นกา
ปีการศึกษา	2541	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงและดำเนินไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความ เอื้ออาทรจากบุพพการีทั้งสองท่านของผู้วิจัย ที่เป็นเสมือนแสงสว่างฉายนำทางแด่ผู้วิจัย ตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ ขอกราบขอบพระคุณสำหรับคำแนะนำ ข้อคิดเห็น และความเอาใจ ใส่อย่างดียิ่งจากท่านอาจารย์ฉันทนา บรรพศิริโซติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ม.ร.ว.พฤทธิสาณ ชุมพล กรรมการวิทยานิพนธ์ และอาจารย์อนุสรณ์ ลิ่มมณี ประธาน กรรมการวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงมิอาจสำเร็จลงได้ หากปราศจากกำลังใจที่มีให้ตลอด เวลาจาก คุณสยาม วัฒนะมงคลรักษ์ และความช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์การวิจัยจากท่าน ผอ. ศานิตย์ นาคสุขศรี ผู้อำนวยการส่วนการบริหารงานบุคคล สำนักบริหารราชการส่วน ท้องถิ่น คุณภัครธรณ์ เทียนไชย หัวหน้าฝ่ายเทศบาลและสุขาภิบาล และพี่เดชา พฤกษ์ พัฒนรักษ์ ที่อำนวยความสะดวกและเป็นกำลังใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เรื่อยมา

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีผลดีประการใดประการหนึ่ง ผู้วิจัยขออุทิศให้กับ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้ วิจัยอย่างมาก สำหรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นนั้นผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

> ชุติมา สุมน เมษายน 2542

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	٠٩
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	
กิตติกรรมประกาศ	น
สารบัญ	T1
สารบัญตาราง	ม
สารบัญแผนภูมิ	ญ
บทที่	
1. บทน้ำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	4
นิยามศัพท์ในการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
กรอบในการวิเคราะห์	6
วิธีการศึกษาวิจัย	10
ประโยชน์ของการวิจัย	11
2. แนวคิดและทฤษฎีในการวิเคราะห์	12
แนวคิดเรื่องการกำหนดนโยบายสาธารณะ	12
แนวคิดเรื่องกลุ่มกดดัน	26
แนวคิดเรื่องขบวนการทางสังคม	33
11910 @ @ 150 960 100 100 % @ 100 534 6	40

3. การเมืองของนโยบายปฏิรูปการเมือง : เงื่อนไขการก่อตัวของ	
บทบาทประชาสังคม	.44
3.1 การร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534	
อันนำไปสู่เหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535	44
3.2 การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534	
แบบเฉพาะหน้าภายหลังเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535	49
3.3 การยกร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ	51
3.4 การก่อตัวของบทบาทประชาสังคม : ปฏิกิริยาของประชาชนต่อการ	
แก้ไขรัฐธรรมนูญและการปฏิรูปการเมือง	62
3.5 การผลักดันสู่นโยบายปฏิรูปการเมืองในสมัยรัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา	
เป็นนายกรัฐมนตรี : การตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง (คปก.)	74
4. ประชาสังคมในการปฏิรูปการเมือง	84
4.1 ภาพรวมของประชาสังคม	85
4.1.1 ปัจเจกบุคคล	85
4.1.2 กลุ่ม/องค์กร	90
4.2 กลุ่ม/องค์กรที่เป็นแกนนำในการปฏิรูปการเมือง	97
4.2.1 สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย	97
4.2.2 คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย	.102
4.2.3 สมาพันธ์ประชาธิปไตย	.108
4.2.4 สถาบันนโยบายศึกษา	.114
5. บทบาททางการเมืองของกลุ่มพลังประชาธิปไตยในการผลักดันนโยบายปฏิรูป	
การเมือง	.121
5.1 บทบาทของกลุ่มพลังประชาธิปไตยต่อนโยบายปฏิรูปการเมือง	.123
5.1.1 การจุดประเด็นปัญหาการปฏิรูปการเมือง	.123
5.1.2 การสร้างกระแสการยอมรับการปฏิรูปการเมือง	.127
5.1.3 การกดดันรัฐบาล	.136

5.2 การโต้ตอบจากฝ่ายรัฐบาล	142
5.3 การประกาศเป็นนโยบาย	146
6. บทสรุป	152
รายการอ้างอิง	160
ภาคผนวก	170
ประวัติผู้วิจัย	191

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
5.1 แสดงข้อเปรียบเทียบประเด็นความแตกต่างในการร่างรัฐธรรมนูญ	
จำแนกตามแนวทางกรรมาธิการวิสามัญรวบรวมเรียบเรียง	
ยกร่างรัฐธรรมนูญกับแนวทางสภาร่างรัฐธรรมนูญ	133

สารบัญแผนภูมิ

แผง	มภูมิที่	หน้า
5.1	การเคลื่อนไหวของฝ่ายประชาสังคมกับการตอบสนองของฝ่ายการเมือง	
	และรัฐบาล ต่อนโยบายปฏิรูปการเมือง พ.ศ.2536-2538	148